

næste Finantslov fremtraadte for Ministeriets Overveielse med en saadan Anbefaling, som nu tilsigtes fra Rigsdagens Side. Det maa jo erindres, at denne Dampskibsart i ethvert Tilfælde allerede eksisterer, vel ikke i den fuldkomneste Form, men den fyldestgjør dog de vigtigste af de Formaal, som man kunde ønske at opnaae ved en saadan Forbindelse, og det forekommer mig, at Forholdene let kunde stille sig saaledes, at andre Formaal vilde være mere at tilstræbe end dette. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, om det dog ikke, da Andragendet jo er fuldt bekjendt, skulde være rigtigt ved denne Beilighed at undlade at give det Rigsdagens specielle Anbefaling.

N. Jensen: Det har glædet mig at see den Maade, hvorpaa Finantsudvalget har omtalt det af Dr. Dampes indgivne Andragende om en Forhøielse af den ham tilstaaede Understøttelse, og det har ogsaa været mig særdeles kjært af den høitærede Justitsminister at høre, at han er besluttet paa at fremkomme med et Forslag i den Anledning; men da den høitærede Minister ikke har udtalt, naar han agtede at komme med det, har jeg taget Ordet, for at opfordre ham til endnu i denne Session at fremkomme dermed. Dr. Dampes er allerede over 71 Aar, og skal han have nogen Nytte af en saadan Forhøielse, er det vigtigt, at den kommer til at tilflyde ham saasnart som muligt. Det vilde derfor være mig meget kjært, om den høitærede Minister kunde erklære, at han endnu i denne Session vilde fremkomme med et Forslag derom.

Justitsministeren: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan afgive en saadan Erklæring.

Winther: Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om det Andragende, der er opført under Nr. 11. Det angaaer to Mænd i Norring By, som ansee sig forurettede ved Expropriationsforretningen til Jernbanen mellem Aarhus og Randers, og det gaaer ud paa, at Rigsdagen vilde forhjælpe dem til deres Ret, som de troe at have, i Henhold til en Forretning, der i December 1859 blev afholdt af Besigtelsescommissjonen. Denne Forretning

gik navnlig ud paa, at der paa et vist Sted paa Banen skulde anlægges en Overkjørsel mellem to Stykker af en Mands overflaarede Marker, men ved en senere Forretning, der i Mai 1860 afholdtes af den samme Commission, blev det nægtet at give en saadan Overkjørsel, og de Vedkommende bleve henviste til en anden almindelig Overkjørsel i længere Afstand derfra, hvorved f. Ex. Afstanden fra Mergelgraven, som laae i den ene Deel af Marken, til den anden Deel blev saa betydelig forlænget, at det vilde være umuligt at benytte den til den Deel af Marken, som laae paa den anden Side af Jernbanen. Derved led Manden et betydeligt Tab, og han troer nu at have Krav paa at faae denne Overkjørsel, som blev ham tilfagt ved den første Forretning. Jeg skal i den Henseende bemærke, at det forekommer mig, at der er nogen Grund til denne Formening hos den vedkommende Fordeier, idet det nemlig sees af Forordning Ste Martins 1845 § 5, at den Forretning, som da afholdtes, er den endelige med Henhyn til Bestemmelsen af de forskjellige Forhold, der skulle ordnes med Overkjørsler over Banen og med Henhyn til Vandledning og Veiforandringer. Der staaer nemlig i Slutningen, at forsaavidt der optaaer Stridigheder desangaaende, skal der affiges en Kjendelse, der er endelig, og i § 6 af samme Lov er der omtalt, at hvis det senere skulde anses nødvendigt at foretage en Forandring i Retningslinien, skal der gaaes frem paa samme Maade, som i § 5 er bestemt. Det forekommer mig nu — jeg kan idetmindste ikke see anderledes — at der ikke er nogen anden Paragraph i denne Lov, som man kunde beraabe sig paa, naar man vilde gjøre en saadan Forandring som den, der her er gjort, idet man berører ham den Overgang, som var ham tilfagt ved den første Forretning. Det er bemærket i Udvalgets Betænkning, at Andragendet ikke er ganske nøiagtigt i nogle Punkter, men dette berører ikke det Punkt, jeg her har omtalt; det angaaer den forlængede Afstand, han har faaet ved Mangelen af en Overkjørsel, men det Punkt, jeg omtaler, er derimod aldeles klart. Her er nemlig en Udskrift af den Forretningsprotocol, som blev ført ved Forretningen i December 1859, og deri staaer udtrykke-